

som stode i Forbindelse med disse Stene, ellers ikke kunde foretages. Jeg maa i den Henseende tillade mig at bemærke, at de Dplysninger, som Ministeren saaledes meddeelte, ere nye for Udvalget; Udvalget har ikke tidligere havt andre Dplysninger om denne Gjenstand end de, der findes i de trykte Anmærkninger, og deri findes kun omtalt Anskaffelsen af ti nye Ligestene. Udvalget har i den Henseende troet, at de gamle Stene, der findes, bedre maatte passe til disse Oldtidsmindesmærkers Charakter end nye og simple Stene, og det er derfor, at det har foreslaaet, at denne Sum ikke bliver bevilget. Saaledes, som Sagen nu staar, har den egentlig ikke været Gjenstand for Diskussion i Udvalget, og jeg vil derfor henlede Thingets Opmærksomhed paa, at den Afstemning, der idag skal finde Sted om dette Punkt, kun kan betragtes som aldeles foreløbig; jeg vil opfordre Thinget til i denne Henseende at slutte sig til Udvalgets Fleertal, men paa den anden Side tør jeg paa Udvalgets Vegne love, at de Dplysninger, Ministeren har meddeelt, skulle blive Gjenstand for en omhyggelig Overveielse, og, dersom de ere af en saadan Beskaffenhed, at de kunne bringe Udvalget til at forandre den Mening, det hidtil har havt om denne Gjenstand, skal der desangaaende til 3die Behandling blive stillet et Ændringsforslag. Hvad Udvalgets øvrige Indstillingspunkter angaar, saa troer jeg ikke, at der er nogen Uenighed med Hensyn til dem, hverken mellem Ministeriet og Udvalget eller mellem Thingets forskellige Medlemmer, og jeg skal derfor ikke videre omtale dem.

Formanden: Forinden Diskussionen fortsattes, skal jeg gjøre en Bemærkning; jeg frygter nemlig for, at der hejser en Misforstaaelse, som kunde gjøre sig gjældende ved Afstemningen. Det af Udvalget tiltraadte Forslag af Cultusministeren til L. b. 2. a., de til Oldtidsmindesmærkers Opbevaring sigtende Instituter, er simpelt hen betegnet som et Ænderændringsforslag, idet det er tilstillet mig som saadant; den ærede Cultusminister sagde imidlertid igaar, at det var et Forslag, som var stillet subsidiairt, idet Ministeren principalt fastholdt, hvad der staar i Udkastet. Der er saaledes en lille Mangel ved Forslaget, idet

det ikke udtrykkeligt er betegnet som subsidiairt; men jeg antager ikke, at Thinget vil nægte, at det ved Afstemningen betragtes paa den Maade, saaledes at der ogsaa bliver at afstemme over det i Udkastet Opsførte.

Kirke- og Underviisningsministeren: Efter hvad der er udtalt, tager jeg det i Udkastet Opsførte tilbage.

Formanden: Ja, i saa Fald er Ænderændringsforslaget at betragte som Ministerens principale Forslag. — Rigsdagsmanden for Sorø Amts 2den Valgfreds har Ordet.

Alberti: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Rigsdagsmanden for Viborg Amts 1ste Valgfreds har Ordet.

Nørgaard: Der staar opført en Sum i Finantsloven af 882 Rbd. 55 § til Almueskolevæsenet i Almindelighed; dette er nu ved en Omredaction af Udvalget forandret derhen, at det nu kommer til at hedde: „Godtgjørelser og Refusioner til enkelte Almueskoler“. Det kan ikke nægtes, at det er en meget lille Sum, der er stillet til Disposition, og det var vistnok meget ønskeligt, om nogle flere af de mindre Almueskoler kunde nyde godt af en slig Begunstigelse end de, som kunne nyde godt af disse 882 Rbd. Det er jo almindeligt bekendt, at der er mange mindre og usformuende Sogne, hvor Skolevæsenet er i en meget indskrænket og daarlig Tilstand, og jeg kunde derfor være meget tilbøielig til at være med til, at der til Sagens 3die Læsning kom et Forslag frem, hvorved denne Sum forhøies, saafremt den meget ærede Cultusminister var villig til at sørge for Summens Anvendelse paa de meest trængende Steder.

Rosenørn: Den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 3die Valgfreds (Rohmann) har allerede bragt Thinget paa den rette Vej med Hensyn til Bedømmelsen af den store Udgiftssum, som igaar blev angivet at skulle være foranlediget ved Konstsamlingerne og de Bygningsforetagender, som derved ere fremkomne. Jeg skal til, hvad der af ham er udtalt om, at nogle af disse saaledes anførte Bygningsforetagender paa ingen Maade ere foranledigede ved Konstsamlingerne, men begrundede i ganske andre Forhold, tillade mig at tilføie en Henvisning til den fgl. Kundgjørelse af 30te